

சிறீ லங்கா அரசு சிறீ லங்கா மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் நிலைமாறாமல் தொடர்ந்தும் தோல்வி கண்டுவருவதை தமிழ்த் தசீயக் கட்டமபைபு மீ ண்டும் மீ ண்டும் சூட்டிக் காட்டி வந்துள்ளது. இலங்கையின் யாப்பில் கொண்டுவரப்படவுள்ள உசுதசே 13 ஆவது சட்டதிருத்தம் - இன்று சிறீ லங்காவில் மறேக் கொள்ளப்பட்ட அதிகாரப் பரவல் மடிலம் வழங்கப்பட்டதுள்ள ஓரே சலுகை - இந்த வாக்குறுதி மீ றல்களுக்கு இன்னொரு எடுத்துக்காட்டு. ஓர் விதத்தில் இந்த மீ றல்களில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க வாக்குறுதி மீ றல் அரசியல் தீர்வு தொடர்பானது. சிறீ லங்கா அரசு பல ஆண்டுகளாக அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறமையின் கீழ் அதிகாரம் சிறீ லங்காவில் வாழும் எல்லா மக்களுக்கும் இடையில் ஒப்புரவான முறையில் பகிரந்தளிக்கப்படும் என வாக்களித்திருந்தது. அயக்கிய நாடுகள் அவையின் செயலாளர் நாயகம் அவர்களோடு சரேந்து சனாதிபதி இராசபக்சே பரேர் முபிந்த மடே 2009 இல் விடுத்த கட்டடறிக்கையில் அரசியல் தீர்வு தொடர்பாகப் பல உறுதிமொழிகளை வழங்கி இருந்தார். அதில் "13 ஆவது சட்ட திருத்தம் நடமொறபைபு துத்தபப்டும்" எனபது ஒன்றாகும்.

பரேர் முபியு முன்னர் அனதைத்துக் கட்சி சார்பாளர்கள் குழூ (அகசாகு) மற்றும் அகசாகு க்கு உதவியாக சனாதிபதியால் யடிலை 11, 2006 இல் நியமிக் கப்பட்ட பன்முக வல்லுநர் குழுவின் தொடக்கக் கட்டடத்தில் கலந்து கொண்ட சனாதிபதி உரையாற்றும் பரேது:

"People in their own localities must take charge of their destiny and control their politico-economic environment. ... In sum, any solution needs to as a matter of urgency devolve power for people to take charge of their own destiny. ... Any solution must be seen as one that stretches to the maximum possible devolution without sacrificing the sovereignty of the country given the background of the conflict."

Written by எம்.ஏ. சமுந்திரன், நா.உ. (தமிழாக்கம் நக்கீரன்)

Wednesday, 19 June 2013 00:32 - Last Updated Wednesday, 19 June 2013 00:46

"சொந்த இடங்களில் வாழும் உள்ளூர் மக்கள் தங்கள் தங்களது தலைவிதியைத் தீர்மானிக்கவும் அரசியல் - பொருண்மிய சமூகத்தைத் தங்களது கட்டுப்பாட்டில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்..... விளக்கமாகச் சொன்னால் எந்தவொரு தீர்வும் விரைவாக மக்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளித்து அவர்கள் தங்களது தலைவிதியைத் தங்கள் கையில் எடுப்பதற்கு வழிகோல வேண்டும்..... இனச் சிக்கலுக்குரிய தீர்வானது மோதலின் பின்னணியில் நாட்டின் இறமயத்தை பலிகொடாதவாறு சாத்தியமான உச்சகட்ட அதிகாரப் பரவலாக்கல் ஆக இருக்க வேண்டும்" என்றார்.

மார்ச்சு 2009 இல் அயக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைப் பேரவையின் 10 ஆவது அமர்வில் சிறீலங்கா சார்பில் கலந்துகொண்ட அமைச்சர் மகிந்த சமரசிங்கி சனாதிபதி கொடுத்த வாக்குறுதியை மீள்வலியுறுத்திப் பேசினார்.

"எங்களது தேசிய சிக்கல்களில் இனச் சிக்கலே பல சகாப்தங்களாக பசுபொருளாக இருந்து வருகிறது. அதனைத் தீர்ப்பதற்கு அரசியல் தீர்வு தேவைப்படுகிறது. ... அனைத்துக் கட்சி சார்பாளர்கள் குழு செய்த பரிந்துரையின் அடிப்படையில் 1987 இல் கொண்டுவரப்பட்ட யாப்பில் செய்யப்பட்ட 13 ஆவது திருத்த சட்டத்தைத் தக்க முறையில் நடமுறைப்படுத்த முடிந்துள்ளது."

மே 2011 இல் வலியுறுத்து அமைச்சர் ஜி.எல்.பீரீஸ்புது தில்லிக்குப் போயிருந்த போது இந்திய வலியுறுத்து அமைச்சரோடு சேர்ந்து ஒரு கட்டறிக்கையை வலியுண்டார்கள். அதில் கற்றப்பட்டுள்ளதாவது:

"..... சிறீலங்கா அரசுக்கும் தமிழகக் கட்சிகளுக்கும் இடையில் நடந்து கொண்டிருக்கும் பசுசுவார்த்தையை விரைவுபடுத்தி உறுப்படியான முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்பதில் சிறீலங்கா அரசின் ஈடுபாட்டை சிறீலங்காவின் வலியுறுத்து அமைச்சர் உறுதிசெய்தார். 13 ஆவது சட்ட திருத்தத்திற்கு மலோக ஒரு தீர்வுப் பொதியகை கொண்டுவருவது நல்லிணக்கத்துக்கு வேண்டிய சமூகநிலையை உறுவாக்கும்" என்றார்.

2012 சனவரி மாதத்தில் சனாதிபதி இராசபக்சயேசை சந்தித்த பின்னர் இந்திய வலியுறுத்து அமைச்சர் எஸ்.எம்.கிருஷ்ணா அமைச்சர் ஜி.எல்.பீரீசோடு சேர்ந்து நடத்திய செய்தியாளர் மாநாட்டில் பசுமும் போது:

" ஒரு அரசியல் தீர்வடை எட்டுமுகமாக 13 ஆவது சட்ட திருத்தம் முழுதாக நடமுறைபை படுத்தப்படும் என்ற உறுதிமொழியை சிறீ லங்கா அரசு பல தடவைகள் எமக்கு வழங்கியுள்ளது. ஒரு உருப்படியான அரசியல் பகிர்வடை எட்டுவதற்கு 13 ஆவது சட்ட திருத்தத்துக்கு மலோகவும் சயெல்படத் தயார் எனவும் சிறீ லங்கா தரிவித்துள்ளது. எனவே நாங்கள் பச்சுவார்த்தை தொடர்பாக விரைவானதும் உருப்படியானதும் ஆன அணுகுமுறையை எதிர்பார்க்கிறோம்."

இந்திய அரசுக்கு கொடுக்கப்பட்ட முதல் வாக்குறுதி இதுவல்ல. பிசெம்பர் 25 இல் இந்திய வளியுறுவப் பச்சாளர் க஠்ரியதாவது:

நாடாளுமன்றம் மாகாணசபைப் பட்டியலில் உள்ள பொருள்கள் பற்றி சட்டம் இயற்ற முனையும் போது இன்றைய 13 ஆவது சட்ட திருத்தத்தின் கீழ் சிறுபான்மை மக்களுக்கு மிதமான பாதுகாப்பே உள்ளது. விதி 154 (ஜி) (3) மாகாண சபைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பொருள்கள் பற்றி அனதத்து மாகாண சபைகளது ஒப்புதல் பெறாத மத்திய அரசு சட்டம் இயற்ற விரும்பினால் அதனதத் தடுக்கும் விதியாகும். ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மறே பட்ட மாகாணசபைகள் முன்மொழியப்பட்ட சட்டவரவைக்கு ஒப்புதல் அளிக்காது விட்டால் மத்திய அரசு அந்த சட்ட வரவை சாதாரண பெரும்பான்மையோடு நிறவைறேறலாம். அப்படி நிறவைறேறும் போது அந்தச் சட்டம் சமமதம் கொடுத்து மாகாண சபைகளுக்கு மட்டும் பொருந்தி வரும். அல்லது ம஠்ளில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை வாக்கோடு அந்தச் சட்ட வரவை நிறவைறேறப்பட்டால் அந்தச் சட்டம் முழு நாட்டுக்கும் பொருந்தி வரும். இந்தப் பாதுகாப்பை நீக்குவதற்கு அரசு எடுக்கும் முன்மொழிவு 13 ஆவது சட்ட திருத்தத்தின் கீழ் சயெய்ப்பட்டாளர் அதிகாரப் பகிர்வடைப் பொருள் அற்றதாக கிவிடும். காரணம் மத்திய அரசு எந்த நரேத்திலும் மாகாணசபைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டாளர் எல்லா அதிகாரங்களையும் சதாராண பெரும்பான்மையோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

"சிறீ லங்கா கடந்த காலத்தில் ஒரு அரசியல் தீர்வடை எட்டுவதற்கான தனது ஈடுபாடு பற்றிய உறுதிமொழிகளை பல தடவைகள் எங்களக்கு வழங்கியுள்ளது.....அவை சிறீ லங்காவின் யாப்பில் காணப்படும் 13 ஆவது சட்ட திருத்தம் முழுதாக நடமுறைபை படுத்தப்படும் என்ற உறுதிமொழிகளாகும். மலேமும் ஒரு பொருள்பொதிந்த அதிகாரப் பகிர்வடைச் சயெவதற்கும் மறறும் மயெயான நல்லிணக்கத்தடை எட்டுவதற்கும் 13 ஆவது சட்ட திருத்தத்துக்கு மலோகவும் சயெல்படத் தயார் எனத் தரிவிக்கப்பட்டது."

இந்த அரசு 13 ஆவது சட்ட திருத்தத்தை முழுதும் நடமுறைபை படுத்தி ஒரு பொருள்பொதிந்த அரசியல் தீர்வு எட்டப்படும் என்ற வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்றத் தவறிவிட்டது. 13 ஆவது சட்ட திருத்தத்துக்கு மலோக அதிகாரங்கள் வழங்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றவும் அரசு தவறிவிட்டது. மிக வடெக்கக் கோன முறையில் அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாக வழங்கப்பட்ட குறவான சலுகைகளைக் க஠்டக

